

ת"פ 37956/12/17 - מדינת ישראל נגד יצחק זגורי, דוד זגורי, שמואל חנניה זגורי, סוויסה יהודה

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט רפי כרמל

ת"פ 37956-12-17

המאשימה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים נגד
הנאשמים	1. יצחק זגורי ע"י ב"כ עו"ד חגית רייזמן 2. דוד זגורי 3. שמואל חנניה זגורי 4. סוויסה יהודה

גזר דין בעניינו של נאשם 1

1. הנאשם הורשע בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק, ובהחזקת סכין שלא כדין, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק.

2. נאשם 1 הועמד לדין עם שלושה אחרים. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, נאשם 1 ונאשם 3 הינם בניו של נאשם 2, ונאשם 1 ונאשם 4 הינם חברים. ביום 9.12.17 פנו הנאשמים לסניף קופת חולים מאוחדת בבית"ר עילית, בעקבות חתך עמוק ומדמם בידו של נאשם 3. המרפאה פעלה במתכונת שבת למטופלי הקופה, ובאותה עת עבדו בה ד"ר ר' והאח ע'. ר' הסביר לנאשם 3 כי יוכל לחבוש את ידו בתחבושת נקייה אך לא יוכל להעניק לו טיפול רפואי מאחר שהוא אינו מבוטח של הקופה ויעץ לו לפנות למרפאה אחרת ביישוב. נאשם 3 החל לקלל את ר', ור' החל לצלמו בטלפון הנייד שלו. ע' הגיע לחדר וכך גם נאשמים 1 ו-4. נאשם 3 דחף למטה את ידו של ר' האוחזת בטלפון ונאשמים 3 ו-4 החלו לקלל את ר'. נאשם 1 הסיט את מכשיר הטלפון של ר' במטרה שיפסיק לצלם. נאשמים 1, 3 ו-4 התקרבו אל ר' שצעד אחורה, ונאשם 2 הרחיק את יתר הנאשמים מר' וניסה להרגיע את הרוחות. בשלב זה החלו

הנאשמים להכות ולדחוף את ר' בידיהם ונאשם 3 בעט שתי בעיטות לכיוון רגליו. ר' התגונן והכה בידיו בפניו של נאשם 1 כדי להדוף אותו והפיל את נאשם 1 ארצה. ע' משך לאחר את נאשם 3 בניסיון לסייע לר' להתגונן. במקביל הרימו נאשמים 2 ו- 3 כיסאות והניפו אותם לעבר ר' ואחד מהם פגע בחוזקה בידו הימנית שהורמה כדי להגן על ראשו. ע' ניסה להדוף את התקיפה והרים כיסא. בשלב מסוים הצליח ר' להיכנס לחדר סמוך ולנעול את הדלת. נאשמים 1, 2 ו- 4 המשיכו לקללו מבעד לדלת הסגורה, להשליך עליה כיסאות, לבעוט בה, לדפוק עליה ולאיים על ר' בפגיעה בגופו. בהמשך, ניגש נאשם 1 למטבחון המרפאה, נטל סכין מריחה בעלת להב של כ- 10 ס"מ וניגש לחדר בו הסתגר ר', הוא הלם בחוזקה על הדלת וצעק לעבר ר'. נאשם 1 שב על עקבותיו, צעד לעבר ע' ואיים עליו באמצעות הסכין והניפה לעברו תוך שהוא צועק וממשיך לאיים עליו. ע' הצליח להסיט את ידו של נאשם 1. בהמשך נטל נאשם 2 את הסכין מידו של נאשם 1 והניחה במטבח. כתוצאה מהאירוע נשברה ידו של ר', הוא נזקק לניתוח והכנסת פלטינה, ונגרמה לו שריטה בראשו.

טענות הצדדים

טענות המאשימה

3. המאשימה טענה כי מעשיו של הנאשם פוגעים בזכות היסוד לשלמות החיים, בביטחון האישי, בתפקוד התקין ובתחושת הביטחון של צוות רפואי. הפסיקה התייחסה לא אחת לחומרת יישוב סכסוכים באלימות והמאשימה טוענת כי הדבר חמור יותר כשמדובר בתקיפת רופא, העלולה לפגוע לא רק ברופא אלא גם בחולים ואנשי צוות אחרים, שלא אמורים להיות חשופים לאלימות מצד מטופל. מדובר באירוע שהתפתח באופן ספונטני והסלים בצורה קיצונית בתוך שניות ספורות. הנאשמים יכולים היו לעזוב את המקום בכל עת ולחדול ממעשיהם והם בחרו בדרך של אלימות, איומים וקללות. מדובר בארבעה אנשים שפעלו כלפי אדם אחד. נאשם 1 הסיט את הטלפון הנייד של המתלונן, הכה וקילל אותו מבעד לדלת הסגורה, ניגש למטבחון של המרפאה, הלם על הדלת ולקח סכין. לא מדובר בביצוע חלק מינורי אלא במי שתרם להסלמת האווירה במקום ומילא חלק לכל אורכו של האירוע. הנאשם אף נחבל בעצמו במהלך האירוע. עוד ציינה המאשימה כי מדובר בהתנהגות שהמשיכה לאחר שהרופא הסתגר בחדר, ואין לתאר מה היה קורה אלמלא עשה כן. לעמדת המאשימה, מתחם הענישה הראויה הוא 20-40 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעים. המאשימה הפנתה לפגיעה שחוזה הרופא. עוד נטען כי אם ההגנה טוען כי לא ידוע ממה נגרמה החבלה למתלונן, יש לדחות את הטענה, שכן הנאשם יצר את המעשה ויצר סיכון לגרם חבלה, אשר התממש. הרופא נהג בדרך של התגוננות. באשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם, הנאשם הודה בשלב מוקדם יחסית של ההליך, לקח אחריות, חסך זמן שיפוטי ואת העדת הנפגעים. עם זאת, הנאשם נשר מהמכינה, מהתסקיר עולה כי הוא לוקח אחריות חלקית בלבד על מעשיו ומצמצם מחומרת האירוע. לא ברורה המלצת שירות המבחן לריצוי עונש בעבודות שירות. כנגד הנאשם עומדים ותלויים שני כתבי אישום ועל כן מבקשת המאשימה להטיל עליו 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעים.

טענות ההגנה

4. הנאשם היה בן 18.2 בעת האירוע, כך שמדובר בקטין-בגיר, מקרה שהוא על סף תיק נוער. הוא בחר להיות הראשון מבני משפחתו שהודו בכתב האישום המתוקן, מדבור בצעד אמיץ מאוד מבחינתו, אותו עשה חרף לחצים שהופעלו אליו מצד משפחתו. הוא לקח אחריות על ביצוע המעשים, הודה כי עשה טעות ומבקש לעשות שינוי בחייו.

מאז, הנאשם נרתם להליך טיפולי, הלך לשירות המבחן והתחיל מכינה צבאית במסלול שמטרתו גיוס לצה"ל. לפני האירוע, נאשם היה במסלול של טרום גיוס, אותו קטע האירוע. הנאשם הפסיק את שהותו הארוכה במכינה משום שהרגיש שהוא היה במסלול שלא התאים לו, שכן המכינה מאגדת נערים מרקעים לא פשוטים, ולטענת ההגנה, אין בכך כדי לבטל את כל ההליך שהנאשם עבר עד היום, שנה וחצי לאחר האירוע. הנאשם היה במעצר ממש לראשונה בחייו בימים 9-15.12.17. לאחר מכן, שוחרר למעצר בית מלא עד ליום 23.1.18, כלומר, תקופה של חמישה שבועות שהנה משמעותית לנער צעיר בן 18. לאחר מכן ניתנה החלטה למעצר בית חלקי ובחודש אוגוסט 2018 הוא שולב במכינה. כלומר, חייו נקטעו למשך שנה וחצי בעקבות האירוע, במהלכה שילם ומשלם מחירים גבוהים על האירוע. באשר למעורבות הספציפית של הנאשם וחלקו באירוע, נטען כי פניית הנאשמים לקופת החולים באה בעקבות פציעה לא פשוטה של נאשם 4 ביד בעקבות חתך עמוק ומדמם, והיתה להם תחושת דחיפות ומכאן האמוציות הגבוהות בשל סירובו של הרופא לטפל בו. עוד נטען כי על פי בסעיף 7 לכתב האישום, ר' צילם את הנאשמים בטלפון הנייד וזה גרם לתסיסה בקרב הנאשמים ולתגובת נאשם 1, שהסיט את הטלפון, ור' הרים את ידו, הכה בפניו של הנאשם והפילו ארצה, וכתוצאה מכך, הנאשם חווה פגיעה פיזית באירוע. בנוסף, לגבי הסכין, הודגש כי מדובר בסכין מריחה ולא סכין חדה בעלת להב שיכול היה לבצע מעשה דקירה או לגרום לנזק. עוד נטען כי השבר שנגרם למתלונן לא התרחש כתוצאה ממעשי הנאשמים. באשר להליך השיקומי, מהתסקירים עולה כי שירות המבחן סבור כי המסגרת לא התאימה לנאשם. לפי הרגשתו של הנאשם המסגרת לא קידמה אותו וחשפה אותו לדפוסי התנהגות וקשרים חברתיים מדרדרים וכי הוא מעונין לקדם את עצמו ולשפר את חייו, ועל כן הוא פנה מיוזמתו ולבקש עזרה. הנאשם לא שב להסתבך באירועים פליליים או אלימים. הבדיקות לגילוי סמים שמסר היו נקיות. המלצת שירות המבחן להטיל עליו עבודות שירות היא חד משמעית, נוכח הערכתו שחשיפת הנאשם לתנאים של דפוסי עבריינות בכלא עשויה להוות גורם מדרדר עבורו. הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות. באשר לקנס, נטען כי יש להתחשב במצבה הכלכלי הקשה של המשפחה ובכך שהנאשם נמצא בתחילת חייו הבוגרים ולא היתה לו הזדמנות לעבוד ולצבור ממון משלו. עוד נטען כי הנאשם למד את הלקח ממעשיו, יש לתת משקל מהותי להודאה שלו ושבעקבותיו הלכו יתר הנאשמים והודו במעשיהם, ולהטיל עליו מאסר לריצוי בעבודות שירות.

5. מטעם הנאשם העיד יוסף חיים בלוי, עו"ס בתוכנית יתד לצעירים של משרד הרווחה בבית"ר עילית. מר בלוי ציין כי הנאשם הגיע אליו מיוזמתו בחודש מאי 2019 לערך בכדי להירשם לתוכנית ושולב במסלול להתקדמות בתעסוקה וניהול חיים תקינים. מר בלוי דיווח כי הנאשם הגיע למפגש השבועי ושיתף פעולה, עמד במשימות וניכר כי הוא בוגר, מחובר לעצמו ועושה מאמץ. הנאשם סיפר לו כי במעצר הבית הוא קם בשמונה בבוקר, עושה עבודות ולימודים מעבר למה שהציע לו העו"ס, וכי הוא ארגן חברת תהילים ושיעור תורה פעם בשבוע בערב.

6. הנאשם הוסיף כי הוא מצטער מאוד על האירוע, הוא היה נער ופעל ללא שיקול דעת, כיום הוא למד את הלקח ומבקש לבנות את חייו ולהתחתן.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות

7. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של הנאשם עולה כי הינו בן 19 שנים, רווק, עד למעצרו עבד בחנות לממכר מזון והתגורר עם משפחתו בבית"ר עילית. סיים 11 שנות לימוד עם בגרות חלקית במסגרת פנימייה. תיאר קושי לעמוד במסגרת, ומסר כי בגיל 15.5 חבר לחברה שולית והחל שימוש בסמים שהפך לאינטנסיבי למשך כשנה בעת

שנשר מלימודיו. המשפחה מוכרת לשירותי הרווחה על רקע קשיי האב לקחת אחריות כלכלית וחינוכית ביחס לילדיו וצריכת סמים בבית ועם ילדיו. לנאשם אין הרשעות קודמות. הנאשם לקח אחריות חלקית על ביצוע העבירות, מצמצם מחומרת האירוע, מתקשה להכיר בפגיעה במתלוננים ואף מצדיק את השימוש באלמות. הנאשם שהה מאז חודש אוגוסט 2018 במכינה קדם צבאית בתנאי מעצר בית מלא. הוא הושעה מספר פעמים עקב התנהלותו הלקויה, אך הדבר לא הוביל לשינוי בתפקודו והוא אף נסוג לשתיית אלכוהול מאסיבית מעת לעת. בחודש מרץ 2019 הוחלט להשעותו פעם נוספת ובתגובה הנאשם החליט לנשור מהמכינה. במקביל לשהותו במכינה, שירות המבחן התרשם מקיומה של נזקקות טיפולית גבוהה ושילב אותו בקבוצה טיפולית, אך הנאשם לא הגיע לשש מתוך שבע בדיקות לאיתור סמים, ובדיקה אחת שמסר נמצאה נקיה. ניסיון לשלבו במסגרת טיפולית כוללנית טיפולית נתקל בהתנגדות מצדו, בשלילת נזקקות טיפולית ובקושי שלו להכיר בדפוסי שימוש בחומרים משני תודעה כדרך להתמודדות עם קשיים. הנאשם סבור כי יש להסתפק בשיתוף הפעולה החלקי שלו עם הקבוצה הטיפולית ובפנייתו ועו"ס במשרד הרווחה. הומלץ להטיל עליו עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס כספי.

8. הממונה על עבודות השירות קבע כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

דין

9. גזירת דינו של הנאשם באה במסגרת הוראת תיקון 113 לחוק העונשין - הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה. בהתאם להוראת סעיף 40ב לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. הוראת סעיף 40ג(א) קובעת כי יש לקבוע מתחם ענישה הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40ט לחוק (סעיף 40ט מפרט נסיבות בהן יש להתחשב, במידה שהתקיימו וככל שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ואשמו של הנאשם, ביניהן התכנון, חלקו היחסי של הנאשם, הנזק שנגרם וכמפורט באותו סעיף). כן קיימות הוראות בדבר אפשרות חריגה ממתחם הענישה (במקרה של אפשרות שיקום - סעיף 40ד), ובמקרים של הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית או הרתעת הרבים, מקום שנמצא לכך צורך (סעיפים 40ה, 40ו, 40ז) ובלבד שהעונש לשם הרתעה אישית או הרתעת הרבים לא יחרוג ממתחם הענישה.

10. כאמור, מתחם העונש ההולם נקבע על פי הערך החברתי המוגן באמצעות העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בענייננו, העבירות פוגעת בשורה של ערכים מוגנים, בין היתר, בזכותו של אדם לשלמות גופו, כבודו, ותחושת ביטחון של אדם במקום עבודתו, וכן, הגנה על מוסדות ציבור ותפקודם התקין של עובדי ציבור, ובפרט שמירה על שלומו של רופא הממלא תפקידו ואמון על בריאותם של חולים. לא ניתן להשלים עם מצב בו יחוש רופא כי הוא מאוים על ידי מטופל או בני משפחתו בקבלו החלטות מקצועיות המסורות לשיקול דעתו או לחובתו (ר': ע"פ 6123/05 דורון חתוכה נ' מדינת ישראל (2005)).

11. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות עולה כי מדובר באירוע מתפתח שהלך והסלים ובו תקיפה אלימה וביריונית בצוותא של רופא ואח. אמנם לביצוע העבירות לא קדם תכנון מקדים, אך הנאשם יכול היה בכל רגע נתון לחדול ממעשיו והיתה לו שליטה על האופן בו התפתח האירוע. הוא התעלם מניסיונותיו של אביו להרגיע את הרוחות,

ואף לא חדל ממעשיו לאחר שר' הסתתר בחדר כדי להגן על עצמו. הוא אף הגדיל לעשות והשליך כיסאות על הדלת, בעט בדלת והמשיך לאיים על ר' בפגיעה בו, ובהמשך, ניגש למטבחון ונטל סכין מריחה, שב על עקבותיו ואיים על ע' באמצעות הסכין תוך שהוא מנופף בה בפניו, ולא חדל ממעשיו אלה, עד שאביו נטל את הסכין מידו. מעשיו של הנאשם מלמדים על תעוזה רבה ועל הסיכון הרב שיצר ביחד עם יתר הנאשמים לשלומם של ר' וע'. תקיפת רופא על ידי מטופל או בני משפחתו מתרחשת בדרך כלל בסביבה המתאפיינת בסערת רגשות בשל המצוקה בה הם שרויים מטבע הדברים. אך נסיבות אלה, כשלעצמן ובניגוד לטענת ההגנה, אינן משום נסיבות לקולה (ר': 6123/05 חתוכה, **לעיל**) ור' נפגע כתוצאה ממעשים אלה.

12. בחינת פסקי דין העוסקים בתקיפת רופא או מטפל מעלה כי הם עוסקים במגוון רחב של מעשי תקיפה ונזקים שנגרמו בעקבותיהם, ויש להידרש לבחינת נסיבותיו של כל מקרה ומקרה. בענייננו, המתחם הראוי הנו 10 עד 36 חודשי מאסר בפועל.

13. באשר לעונש הראוי לנאשם: הנאשם הינו יליד 1999, היה כבן 18.2 בעת ביצוע העבירות, ולקולה יש להתחשב בגילו הצעיר. כמו כן, יש להתחשב לקולה בכך שהנאשם הודה בביצוע העבירות, הביע חרטה, חסך מזמנו של בית המשפט ואת הצורך בהעדת המתלוננים. עם זאת, מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם אינו לוקח אחריות מלאה על ביצוע העבירות, עמדו מצמצמת מחומרת האירוע ומהפגיעה שנגרמה למתלוננים והוא אף מצדיק את השימוש באלימות. ניסיון לשקמו במסגרת מכינה קדם צבאית העלה חרס לאחר תקופה ממושכת וזאת עקב התנהגותו הלקויה, מבלי שהושג שינוי בתפקודו. ניסיון נוסף לשלבו בהליך טיפולי כשל אף הוא ונתקל בסירוב מצדו של הנאשם. לנאשם אין הרשעות קודמות.

בנסיבות אלה, נוכח שילובם של הנתונים המפורטים לעיל, אני גוזר על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים בניכוי ימי מעצרו.

ב. מאסר מותנה לתקופת 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

הנאשם יתייצב לריצוי עונש ביום 22/10/19 עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט אלול תשע"ט, 19 ספטמבר 2019, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

רפי
כרמל,
שופט